

mulier eadem hora, qua genuerit, actura gratias intrat Ecclesiam, nullo pondere peccati gravatur.

VII. Addit nihilominus Innocentius III. in citata decretali: "Si tamen ex veneratione voluerint aliquamdiu abstinere, devotionem earum non credimus improbandam.

Unde & hodie mulieres sive ex quadam erga Ecclesiam ac Divina mysteria, qua in ipsa peraguntur, veneratione, sive exemplo Divae Virginis, qua ex humilitate legi se subdidit, cui non erat subiecta, etiam consueverunt ad tempus aliquod ab ingressu Ecclesiae abstinere; nec in eam intrare, nisi se Sacerdoti praesentaverint, & ipse precibus aliquibus praemissis introduxerit, juxta ritum praescriptum in modernis Ritualibus sub titulo: *Ordo introducendi mulierem in Ecclesiam post partum.*

VIII. In Synodo P. II. Mechlinensi tit. 3. c. 8. dicitur: "Puerperae, cum a puerperio domum exeuntes se ad Ecclesiam contulerint, a proprio Parocho juxta probatissimam Ecclesiae consuetudinem purificentur.

Hac Synodus patenter supponit, ritum hunc purificationis in Ecclesia Parochiali, atque a proprio Parocho esse celebrandum; quod & generalis Belgii consuetudo confirmat; atque Sacra Congregatio Cardinalium nuper probavit.

IX. Cum enim in civitate Antverpiensi nonnulli Regulares in suis Ecclesiis mulieres ad purificationem post partum admitterent; ac ea de re Pastores civitatis illius ad Sacram Congregationem querelas detulissent, prodit sententia hujus tenoris.

"Conquerebantur Parochi civitatis Antverpiensis quod non obstante contraria consuetudine, nec non Constitutione Synodi Provincialis, per Sacram Congregationem recognita, & per Sedem Apostolicam approbata, Regulares Mendicantes functionibus Pastoralibus se immisceant & praesertim audeant in suis Ecclesiis mulieres post partum ad purificationem admittere: addebantque, a Domino Episcopo Antverpiensi, utpote Regulari, hujusmodi praescriptis per Regulares, illatis minimè contuli. Quare ab Apostolicae Sedis auctoritate subsidium, ac tutelam suppliciter petentes, querebant: An praedictis Regularibus civitatis Antverpiensis liceat in propriis Ecclesiis mulieres post partum ad purificationem admittere.

"Die XVIII. Novembris M. DC. LXII. Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium, Concilii Tridentini Interpretum, utraque parte audita censuit, praedictis Regularibus civitatis Antverpiensis non licere, Signatum I. Episcopus Sabiniensis Card. Sacchetti Praeses, & C. de Vechius Ep. Clus. S. R. C. Secret. & a latere impressum erat sigillum praefati Cardinalis Praesidis in rubro pane.

X. Hac sententia ex mandato Episcopi Antverpiensis publicata fuit, ac per publicum programma locis consuetis affixa 20. Novembris 1663. per Petrum Van den Perre tunc Episcopi Officialem; una vigore auctoritatis sibi

Additamenta ad Tit. 2. cap. 5. num. 9.

Decretum S. Congregationis pro jure Parochorum in purificatione mulierum.

Petrus van der Perre, Jurium Licentiat, Canonicus Ecclesiae Cathedralis, & officialis Antverpiensis, uti Commissarius & Executor ad infra scripta a perillustri & Reverendissimo Domino Episcopo Antverpiensi, commissus, ac specialiter deputatus, omnibus & singulis hujus Dioecesis subditis, quos infra scriptum tanget negotium, salutem in Domino.

Cognitum sit universis: quod ex parte R. R. DD. Plebanorum praefatae Cathedralis Ecclesiae, & Pastorum Ecclesiarum sub alternarum hujus urbis nobis exhibitus sit libellus supplex, quo petierint, quatenus juxta commissionem nobis impartitam a praefato Perillustri ac Reverendissimo Domino Episcopo die decima quinta Aprilis currentis anni 1663. publicato, ac debita executioni demandare dignemur sententiam quam praefati Domini Plebani & Pastores die decima octava Novembris anni 1662. obtinuerunt a Sacra Congregatione Cardinalium, Concilii Tridentini Interpretum, contra Regulares Mendicantes hujus urbis, tenorem qui sequitur sequentem.

IN ANTVERPIENSI [Episcopatu]

Conquerebantur Parochi civitatis Antverpiensis, quod, non obstante contraria consuetudine, nec non Synodi Provincialis, per Sacram Congregationem recognita, & per Sedem Apostolicam approbata, Regulares Mendicantes functionibus Pastoralibus immisceant; & praesertim audeant in suis Ecclesiis mulieres post partum ad purificationem admittere addebantque, a Domino Episcopo Antverpiensi, utpote Regulari, hujusmodi praescriptis per Regulares illatis minimè

committat, inhiens praefatis Regularibus, ne deinceps aliquas mulieres post partum ad purificationem admittant; am praemissam ad Ecclesias suas respectivè Parochiales pro purificatione se conferant, ut ibidem, juxta probatissimam Ecclesiae consuetudinem a proprio Parocho bene dicantur.

XI. Quod hic a Sacra Congregatione declaratum fuit, etiam in Synodo II. Cameracensi tit. 6. cap. 13. decretum fuerat his verbis. "Prima vice qua mulieras a puerperio domum exeunt, juxta antequam Ecclesiae consuetudine ad Ecclesiam rectè se conferant, gratias actura Deo pro beneficio puerperii, & ut a proprio Pastore, seu ejus vicem gerente, & non ab alio purificentur.

XII. Sicut autem in festo purificationis Dei paræ solent Fideles cereos accensos in manibus portare, ita quoque mulier purificationem faciens, candelam accensam in manibus habet.

Sacerdos introducturus mulierem porrigit stolam ex collo dependentem manui mulieris, dicitque: *Ingrede in templum Dei, & adora Filium Beatae Mariae Virginis, qui tibi fecunditatem tribuit prolis.*

XIII. Ex hac formula, uti & ex precibus a Presbytero recitandis haud obscurum, hanc mulierum purificationem ad exemplum purificationis Divae Virginis institui; unde Pastorale Mechliniense etiam monet, quod si Missa celebratur, apertissime huic laudis officio congruat Missa de Purificatione B. Mariae, qua incipit, SVSCEPIMVS.

XIV. Omnibus ceremoniis ac precibus absolutis, Sacerdos praebet mulieri osculandam Crucem libri Sacramentalis, dicendo: *Dominus det tibi suam pacem;* respondet Minister; *Et vitam aeternam.*

Inter osculandum solet mulier nummum aliquem ipsi libro per modum oblationis imponere, qui in usum Sacerdotis & Ministri, pro locorum consuetudine, cedere consuevit.

Hac oblatione imitari volente pia mulieres Christi parentes, de quibus legitur: *Et postquam impleti sunt dies purgationis ejus, tulit eum in Jerusalem, ut scirent eum Domino, sicut scriptum est in lege Domini: quia omne masculinum adaperiens vulvam, sanctum Domino vocabitur, & ut darent HOSTIAM secundum quod dictum est in lege Domini, par turturum, aut duos pullos colambarum. Lucae 2. v. 22.*

Circa has oblationes merito expendunt & observabunt Parochialesque Sacerdotes ea, quae circa oblationes in administratione Sacramentorum fieri consuetas observanda notavimus.

XV. Pastorale Mechliniense deinde monet: "Si contigerit mulierem ad versa valetudine, certo tempore a purificatione impediri, differatur purificatio, donec utcumque restituta, in Ecclesiam ingredi possit, etiam si mortis imminet periculum, quia purificatio extra Ecclesiam faciendâ non est, neque substituenda alia mulier purificationem in locum defunctae puerperae.

consili Quare ab Apostolicae Sedis auctoritate subsidium ac tutelam suppliciter petentes querebant: An praedictis Regularibus civitatis Antverpiensis liceat in propriis Ecclesiis mulieres post partum ad purificationem admittere.

Die XVIII. Novembris M. DC. LXII. Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium, Concilii Tridentini Interpretum, utraque parte audita censuit, praedictis Regularibus civitatis Antverpiensis non licere. Signatum I. Episcopus Sabiniensis Card. Sacchetti Praeses, & C. de Vechius Ep. Clus. S. R. C. Secret. & a latere impressum erat sigillum praefati Cardinalis Praesidis in rubro pane.

Cum autem juxta petentibus non sint deneganda, & Decreta praefatae Sacrae Congregationis [quantum in nobis est] executioni mandare volentes, praefatam sententiam in tenore ac forma praemissis publicandam duximus, & publicamus per praesentes: ac pro ulteriori ejusdem sententiae executione, auctoritate praemissa nobis commissa, mandamus omnibus & singulis nostrae Dioecesis subditis, & praesertim hujus civitatis Antverpiensis, sive Ecclesiasticis, sive saecularibus, cujuscumque status ac conditionis extiterint, & quorum interest, seu quomodolibet interelle poterit in futurum, ut praefatae sententiae, quantum ipsos concernat, se se plenarie ac totaliter conforment, nec eidem ausu temerario contraire praesumant; mulieribus quoque puerperis injungimus, ut juxta sententiam praemissam ad Ecclesias suas respectivè Parochiales pro purificatione se conferant, ut ibidem, juxta probatissimam Ecclesiae consuetudinem a proprio Parocho benedicantur, ac purificentur. In quorum omnium ac singulorum fidem ac robur, praesentes sigillo nostro communitas, & manu nostra signatas, per Graphiarium Curiae nostrae expedire jussimus & fecimus: mandantes Primario Curiae nostrae praefatae, ut in signum veritatis & realis executionis praemissorum, has nostras litteras debitis horis & locis per exemplaria debita in sinnet atque affigat, prout in similibus fieri consuevit. Datum Antverpiae, anno Domini M. DC. LXIII. mensis Novembris die vigesima sexta.

P. VANDER PERRE, Offic.

De mandato Admodum Reverendi Domini Officialis & Commissarii.

Locus † Sigilli.

P. DE HERTOGHE Graph.

TITULUS III.

De Sacramento Confirmationis.

CAPUTI.

Qui confirmandi, & quomodo instruendi; & quo tempore confirmandi?

1. Quae de hoc Sacramento credenda proponat Synodus Tridentina?
2. Hoc Sacramentum variis nominibus olim appellatum fuit.
3. Olim non vocabatur Confirmatio; unde hoc nomen derivatum sit?
4. Olim recenter baptizatis dabatur Sacramentum Confirmationis.
5. Quomodo, & qua occasione hac disciplina apud Latinos desierit?
6. Quare conveniens Ecclesia judicaverit, parvulos non mox a suscepto Baptismo confirmare?
7. Baptizati olim non credebantur perfecti Christiani ante Confirmationem.
8. Quae esset illius ratio; & quare hodie dicatur Christiani?
9. Synodi Belgica passim requirunt in confirmando aetatem ut minus 7. annorum.
10. Quomodo confirmandi instruendi & preparandi?
11. Populus de dignitate, vi, & effectu hujus Sacramenti a Parochis instruendus.
12. Pueri confirmandi testimonium Parochi adferre debent de sufficienti instructione.
13. Olim hoc Sacramentum conferebatur in Paschate & Pentecoste; quod & hodie fieri optavit S. Carolus.
14. Episcopus egrum non confirmatum invisere & confirmare debet.
15. Episcopus Parochos tempore monere debet, quando hoc Sacramentum conferre intendit, & quid hic observaverit S. Carolus?

I. Synodus Tridentina Sess. 7. de Confirmatione Can. 1. ait: "Si quis dixerit Confirmationem baptizatorum otiosam ceremoniam esse, & non potius verum & proprium Sacramentum, aut olim nihil aliud fuisse, quam catechesim quamdam, qua adolescentiae proximi rationem coram Ecclesia exponerent; anathema sit."

Deinde Can. 2. "Si quis dixerit, injuriosum esse Spiritui S. eos, qui sacro Confirmationis Christum virtutem a

Van Espen Jur. Eccl. P. II.

liquam tribuunt; anathema sit.

Insuper eadem Sessio De Sacramentis in genere Can. 9. anathema dicit in eum, qui diceret in hoc sacramento non imprimi characterem in anima, hoc est, signum quoddam spirituale, & indelebile, unde illud iterari non possit.

Hac Ecclesiae dogmata contra moeroros & nobis vicinos Haereticos ex partibus & pristinis Ecclesiae Canonibus abstracta videri possunt apud Theologos, qui ex professo de hac materia contra Haereticos scribunt.

II. Illud singulariter pro intellectu Canonum notandum, hoc Sacramentum multis diversisque nominibus olim dictum fuisse.

In primis apud veteres frequenter vocatur simpliciter manus impositio; quia licet in omnibus penè civibus Ecclesiasticis ferretur manus impositio; specialiter tamen huic Sacramento tribuebatur, quod in Actibus Apostolorum per manus impositionem esse expressum. Hoc nomine appellabatur a S. Augustino lib. 8. contra Donatistas c. 6. Item a S. Ilidoro lib. 2. de Officiis Eccles. c. 26. Amalario Fortunato lib. 1. de Officiis Eccles. 27.

Dicitur etiam nonnumquam Supercaeleste Chrisma; ut in Can. 48. Laodiceo, ut dicitur, "Quod oportet eos qui illuminantur, post Baptisma inungi super caelesti Chrismate, & esse regni Christi participes.

III. Olim hoc Sacramentum frequentius Chrismatio à Chrismate, vel etiam manus impositio dicta fuit, quam Confirmatio; quo nomine apud Veteres non occurrit.

Quod indicare videtur Innocentius III. in Cap. unico S. de Sacra Unctione; una indicans unde Confirmationis nomen derivatum sit. Per frontis chrismatem ait, manus impositio designatur; quae alio nomine dicitur Confirmatio; quia per eam Spiritus Sanctus ad augmentum datur & robor.

Cui congruit instructio ab Eugenio IV. data Armenis, ubi effectum hujus Sacramenti exponens ait: "Effectus hujus Sacramenti est, quod in eo datur Spiritus Sanctus ad robur, sicut datus est Apostolis in die Pentecostes, ut scilicet Christianus audeat confiteatur nomen Christi.

IV. Ut verò hic effectus Christianis non deesset, forte, que redderentur ad fidem, quam in Baptismo professi erant, generose ac liberè verbo & opere profitendū, olim in more positum fuit, ut baptizati mox accepto Baptismo confirmarentur.